

LTCA

ADWOKACI I DORADCY PODATKOWI

Z PASJI DO PODATKÓW

**CZYLI CYKLICZNY PRZEGLĄD NOWOŚCI
PODATKOWYCH OD LTCA**

#Zpasjidopodatkow

Warszawa, 27.12.2022 r.

Spis treści:

1. NAJNOWSZE ORZECZENIA I INTERPRETACJE

CIT	
1.1. WSA vs KIS w sprawie wydatków niezwiązanych w estońskim CIT.	1
1.2. Korzystny wyrok NSA w sprawie proporcji przy obliczaniu podatku od przychodu z budynków.	2
1.3. Motocykl a amortyzacja jednorazowa de minimis.	3

VAT	
1.4. Art. 176 KSH a VAT.	5

PIT	
1.5. Zagraniczny zakład dla przedsiębiorcy.	6
1.6. Premia motywacyjna od Spółki Matki to przychód z innych źródeł.	7
1.7. Działalność w zakresie obrotu kryptowalutami a składka zdrowotna.	8
1.8. Nowa wysokość maksymalnego odliczenia składki zdrowotnej w 2023 roku.	9

2. CO W PRAWIE PISZCZY?

2.1. Dyrektywa o sprawozdawczości przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju.	10
2.2. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dostępem do każdej faktury ustrukturyzowanej.	10
2.3. Do ZUS zgłoszono około 1,3 mln umów o dzieło.	10
2.4. Ulga rehabilitacyjna z jednym limitem.	10

3. KONTAKT

3.1. Zapraszamy do kontaktu.	11
------------------------------	----

Najnowsze orzeczenia i interpretacje

➔ WSA vs KIS w sprawie wydatków niezwiązanych w estońskim CIT.

Ryczałt od dochodów spółek, czyli tzw. Estoński CIT, jest alternatywną formą opodatkowania dla podatników podatku dochodowego od osób prawnych. Idea w modelu estońskim sprowadza się zasadniczo do tego, aby osiągnięty przez spółkę dochód podlegał opodatkowaniu dopiero przy podziale i wypłacie wspólnikom. Żeby jednak nie było zbyt prosto, w ustawie o CIT wymienione są także inne kategorie dochodów, które podlegają opodatkowaniu. Między innymi są to dochody z tytułu ukrytych zysków oraz wydatki niezwiązane z działalnością gospodarczą. To właśnie one stanowią kość niezgody pomiędzy podatnikami, a fiskusem. Wynika to z nieprecyzyjnie skonstruowanych przepisów, w szczególności w przypadku wydatków poniesionych na samochody osobowe, których dotyczy omawiana sprawa.

Podatnik, który po przekształceniu ma stać się spółką z o.o., posiada kilkadziesiąt samochodów osobowych, przeznaczonych do użytku mieszanego dla pracowników. Chcąc mieć pewność, że przedmiotowe wydatki nie będą stanowiły podstawy do opodatkowania estońskim CIT z tytułu ukrytych zysków. Wydawać by się mogło, że sprawa jest oczywista. Skoro art. 28m ust. 3 stanowi, że przepisy o ukrytych zyskach stosuje się w odniesieniu do udziałowców, akcjonariuszy, wspólników lub podmiotów z nimi powiązanych, to wydatki na samochody wykorzystywane w spółce nie mogą być ukrytymi zyskami, gdyż beneficjentami są pracownicy, w związku z czym nie będą stanowiły przedmiotu opodatkowania. Otóż, według Dyrektora KIS, będą. Swoją argumentację organ oparł na kategorii wydatków niezwiązanych z działalnością. Skoro samochody są wykorzystywane częściowo do działalności, a częściowo na cele prywatne to, przez zastosowanie analogii, należy wydatki te opodatkować w 50% estońskim CIT.

Z taką interpretacją stanowczo nie zgodził się WSA w Łodzi w wyroku z dnia 17 listopada 2022 r., sygn. I SA/Łd 648/22. Przede wszystkim podważył zastosowanie wnioskowania per analogiam w prawie podatkowym, co raczej nie powinno budzić wątpliwości z perspektywy racjonalnego podatnika. Ponadto odwołał się do braku przepisów uściślających rozumienie wydatków niezwiązanych. Zatem, jeśli samochód osobowy wykorzystywany jest na cele działalności, nawet nie całkowicie, nie sposób uznać, że koszty związane z jego używaniem stanowią wydatek niezwiązany z działalnością.

Powyższy wyrok jest warty odnotowania, gdyż WSA przeciął w nim linię, którą fiskus traktował jak pewnego rodzaju wytrych służący do podpierania argumentacji o 50% opodatkowaniu wydatków na samochody osobowe wykorzystywane przez pracowników, jeśli ma to miejsce w celach mieszanych. Niestety, nie będzie można się nim nacieszyć zbyt długo, gdyż ustawodawca zorientował się w obecnej sytuacji i doprecyzował tę kwestię w nowelizacji ustawy o CIT z 7 października 2022 r. Do art. 28m dodano bowiem ust. 4a, który stanowi, że do wydatków niezwiązanych z działalnością gospodarczą, (...), nie zalicza się wydatków i odpisów amortyzacyjnych oraz odpisów z tytułu trwałej utraty wartości, związanych z używaniem, m.in. samochodów osobowych:

- w pełnej wysokości – w przypadku składników majątku wykorzystywanych wyłącznie na cele działalności gospodarczej;
- w wysokości 50% – w przypadku składników majątku, które nie są wykorzystywane wyłącznie na cele działalności gospodarczej.

Patrząc na powyższe, można stwierdzić, że jest to ręka ustawodawcy wyciągnięta do fiskusa, ponieważ przepisy te są analogiczne do przepisów o ukrytych zyskach. Nowy przepis będzie miał zastosowanie do wydatków ponoszonych od 1 stycznia 2023 r.

Autor:
Jakub Orłowski
Konsultant Podatkowy
jakub.orlowski@ltca.pl

Najnowsze orzeczenia i interpretacje

➔ Korzystny wyrok NSA w sprawie proporcji przy obliczaniu podatku od przychodu z budynków.

Podatek od przychodów z budynków określa art. 24b ustawy o CIT. Zgodnie z ust. 1 ustalany jest on od przychodu z budynku położonego na terytorium Polski, który jest własnością bądź współwłasnością podatnika i zostaje oddany w używanie na podstawie umowy najmu, dzierżawy lub innej umowy o podobnym charakterze. Jego podstawa wynosi wartość początkową brutto budynków, pomniejszoną o 10 mln zł.

Tytułowy wyrok NSA z dnia 15 grudnia 2022 r. sygn. II FSK 1172/20, dotyczył właśnie wspomnianego pomniejszenia.

Wnioskodawca, jako spółka z o.o., zajmuje się obrotem nieruchomościami oraz ich obsługą. Należy do grupy kapitałowej, w której spółka dominująca wykonuje działalność w zakresie produkcji leków i preparatów. Spółka dominująca posiada 98% udziałów wnioskodawcy oraz powyżej 25% udziałów w kapitałach innych spółek z grupy. Wnioskodawca podlega opodatkowaniu podatkiem od przychodów z budynków, natomiast nie ma udziałów w żadnych podmiotach, które również byłyby zobowiązane do uiszczania tej daniny.

Wątpliwości dotyczyły proporcjonalnego rozdysponowania kwoty 10 mln zł pomiędzy spółki, w których podatnik posiada udziały. Art. 24b ust. 10 stanowi, że w przypadku gdy podatnik posiada co najmniej 25% udziałów w kapitale innego podmiotu powiązanego, to kwotę 10 mln zł ustala się w takiej proporcji, w jakiej przychód z budynków, pozostaje do ogólnej kwoty takich przychodów podatnika oraz podmiotów z nim powiązanych.

Zdaniem Wnioskodawcy, w przypadku, w którym jego większościowym udziałowcem jest spółka dominująca, a Wnioskodawca nie jest jednak udziałowcem żadnej innej spółki posiadającej budynki, nie można mówić o posiadaniu udziałów po jego stronie, a zatem będzie uprawniony do odliczenia pełnej kwoty 10 mln zł.

Fiskus stwierdził, że takie podejście jest nieprawidłowe, ponieważ sam fakt nieposiadania udziałów w innych spółkach, zobowiązanych do płacenia podatku od przychodu z budynków, nie oznacza braku obowiązku odpowiedniego stosowania ust. 10.

W swojej argumentacji odwołał się do funkcjonowania podmiotu w ramach jednej grupy kapitałowej – w ocenie organu – same powiązania za sprawą spółki dominującej implikują stosowanie proporcji w odliczeniu.

Nie jest to odosobniony przypadek podejścia Dyrektora KIS do interpretacji proporcjonalnego odliczenia. Podobne stanowisko zajmował on w interpretacji indywidualnej z dnia 2 grudnia 2022 r., nr 0111-KDIB1-3.4010.676.2022.1.PC oraz z dnia 30 listopada 2022 r., nr 0111-KDIB2-1.4010.658.2022.1.DD.

Z takim podejściem nie zgodził się WSA we Wrocławiu. W wyroku z dnia 28 stycznia 2020 r., sygn. I SA/Wr 760/19, Sąd powołał się na wykładnię literalną w interpretacji rt. 24b ust. 10, która zgodna jest z wykładnią celowościową. Mianowicie sposób sformułowania tego przepisu, jak i sposób sformułowania odesłania do przepisów dotyczących podmiotów powiązanych, wskazuje, że dla jego zastosowania znaczenie ma, czy to podatnik posiada udziały w innych podmiotach, a nie czy inne podmioty posiadają udziały w kapitale podatnika podatku od przychodów z budynków.

Powyższą argumentację potwierdził Naczelny Sąd Administracyjny w najnowszym wyroku z dnia 15 grudnia 2022 r., sygn. II FSK 1172/20. Orzekł, że jedynie w przypadku posiadania udziałów w innych spółkach będących podatnikami podatku od przychodów z budynków, należy stosować omawianą proporcję, bez rozszerzania jej na powiązania w całej grupie kapitałowej.

Autor:
Jakub Orłowski
Konsultant Podatkowy
jakub.orlowski@ltca.pl

Najnowsze orzeczenia i interpretacje

➔ Motocykl a amortyzacja jednorazowa de minimis cz. I

Zarówno ustawa o CIT jak i ustawa o PIT przewidują możliwość dokonywania jednorazowej amortyzacji de minimis.

Zgodnie z art. 16k ust. 7 ustawy o CIT oraz art. 22k ustawy o PIT podatnicy w roku podatkowym, w którym rozpoczęli prowadzenie działalności gospodarczej, oraz mali podatnicy, mogą dokonywać jednorazowo odpisów amortyzacyjnych od wartości początkowej środków trwałych zaliczonych do grupy 3-8 Klasyfikacji, z wyłączeniem samochodów osobowych, w roku podatkowym, w którym środki te zostały wprowadzone do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, do wysokości nieprzekraczającej w roku podatkowym równowartości kwoty 50 000 euro łącznej wartości tych odpisów amortyzacyjnych.

Motocykl to samochód osobowy?

W kontekście rozpatrywania amortyzacji jednorazowej de minimis w stosunku do środka trwałego będącego motocyklem kluczowe jest stwierdzenie, że z jednorazowej amortyzacji de minimis wyłączone są samochody osobowe.

Spoglądając na samochód osobowy i motocykl wydaje się, że są to zupełnie dwa inne pojazdy – mają inną konstrukcję.

Jednak w wyniku analizy przepisów prawa podatkowego należy dojść do innych wniosków. Zgodnie z art. 4a pkt 9a ustawy o CIT oraz art. 5a pkt 19a ustawy o PIT, na potrzeby tych ustaw przez samochód osobowy rozumie się pojazd samochodowy w rozumieniu przepisów o ruchu drogowym o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 tony, konstrukcyjnie przeznaczony do przewozu nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą, z wyjątkiem:

- pojazdu samochodowego mającego jeden rząd siedzeń, który oddzielony jest od części przeznaczonej do przewozu ładunków ścianą lub trwałą przegrodą:
 - klasyfikowanego na podstawie przepisów o ruchu drogowym do podrodzaju: wielozadaniowy, van lub
 - z otwartą częścią przeznaczoną do przewozu ładunków,
- pojazdu samochodowego, który posiada kabinę kierowcy z jednym rzędem siedzeń i nadwozie przeznaczone do przewozu ładunków jako konstrukcyjnie oddzielne elementy pojazdu,
- pojazdu specjalnego, jeżeli z dokumentów wydanych zgodnie z przepisami o ruchu drogowym wynika, że dany pojazd jest pojazdem specjalnym, i jeżeli spełnione są również warunki zawarte w odrębnych przepisach, określone dla następujących przeznaczeń:
 - agregat elektryczny/spawalniczy,
 - do prac wiertniczych,
 - koparka, koparko-spycharka,
 - ładowarka,
 - podnośnik do prac konserwacyjno-montażowych,
 - żuraw samochodowy,
- pojazdu samochodowego określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 86a ust. 16 ustawy o podatku od towarów i usług.

Najnowsze orzeczenia i interpretacje

➔ Motocykl a amortyzacja jednorazowa de minimis cz. II

Zatem należy odnieść się do definicji zawartych w ustawie prawo o ruchu drogowym – w art. 2 pkt 45 tej ustawy zostało wskazane, że motocykl to ... pojazd samochodowy.

Ponieważ motocykl jest pojazdem samochodowym, zgodnie z ustawą prawo o ruchu drogowym, to jest też samochodem osobowym w rozumieniu ustaw o CIT i PIT. Motocykl nie znajduje się także w katalogu pojazdów wyłączonych z definicji samochodu osobowego. Wynika z tego, że motocykl – jako samochód osobowy – nie może podlegać jednorazowej amortyzacji de minimis.

Do motocykla nie można także zastosować jednorazowej amortyzacji fabrycznie nowych środków trwałych, o której mowa w art. 16k ust. 14 ustawy o CIT oraz art. 22k ust. 14 ustawy o PIT – ponieważ przepis ten umożliwia zastosowanie tej amortyzacji wyłącznie w stosunku do środków trwałych zaliczanych do grup 3-6 i 8 KŚT, a motocykle zaliczane są do grupy 7 KŚT. Jednorazową amortyzację można zatem zastosować wyłącznie w stosunku do motocykli, których wartość nie przekracza 10 000 zł – na podstawie art. 16d ustawy o CIT oraz art. 22d ustawy o PIT.

Autor:
Adam Giedrojc
Konsultant Podatkowy
adam.giedrojc@ltca.pl

Najnowsze orzeczenia i interpretacje

➡ Art. 176 KSH a VAT.

Niesłabnącą popularnością od początku roku cieszy się tytułowy art. 176 KSH. Przepis ten przewiduje możliwość zawarcia w umowie spółki zapisu obligującego wspólnika do powtarzających się świadczeń niepieniężnych na rzecz spółki w zamian za wynagrodzenie. Jego popularność związana jest z dość oczywistym faktem, iż tak otrzymane wynagrodzenie nie stanowi podstawy do ubezpieczeń zdrowotnych. Przypomnijmy bowiem, iż od 1 stycznia 2021 roku, w związku z przepisami polskiego ładu, wynagrodzenie, które otrzymywane jest z tytułu powołania obciążone jest 9% składką zdrowotną.

W tym miejscu należy natomiast zastanowić się nad kwalifikacją art. 176 KSH z perspektywy podatku VAT i tego czy czynności wykonywane na podstawie tego artykułu stanowią działalność gospodarczą w rozumieniu ustawy o VAT.

W treści wydawanych w tym roku interpretacji indywidualnych Dyrektor KIS stoi na stanowisku, że tak. Przykładem niech będzie stanowisko wyrażone w interpretacji indywidualnej nr 0111-KDIB3-1.4012.943.2021.2.KO z dnia 17 stycznia 2022 r. wskazujące, iż "niespełnienie warunku w zakresie uznania przychodów osiąganych z tytułu wykonywanych czynności za przychody wymienione w art. 12 ust. 1-6 (przychody z tytułu wykonywanej pracy) lub w art. 13 pkt 2-9 (przychody z działalności wykonywanej osobiście) ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych powoduje, iż czynności wykonywane odpłatnie przez (...) Wspólnika Spółki uznać należy za podlegające opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług".

Takie samo stanowisko wyrażane jest w interpretacjach z dnia 14 stycznia 2022 r., nr 0111-KDIB3-1.4012.975.2021.2.IK, z 6 kwietnia 2022 r. nr 0112-KDIL1-1.4012.32.2022.2.JKU oraz z 7 lipca 2022 r., nr 0113-KDIPT1-1.4012.258.2022.4.ŻR, z dnia 26 września 2022 r., nr 0113-KDIPT1-1.4012.517.2022.2.MSU, z dnia 15 listopada 2022 r., nr 0113-KDIPT1-2.4012.662.2022.2.KT.

W mojej opinii z takim stanowiskiem nie sposób się zgodzić, stosunki korporacyjne, do których należą porozumienia cywilnoprawne wspólnika ze spółką, ustalone na podstawie art. 176 § 1 KSH, nie spełniają bowiem definicji działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy o VAT i nie powinny być objęte tym podatkiem.

Tym niemniej mając na uwadze odmienne stanowisko organów podatkowych w powyższej kwestii, bezpieczniej jest uznać, iż mamy do czynienia ze świadczeniami stanowiącymi działalność gospodarczą w rozumieniu ustawy o VAT. O ile zatem wspólnik nie korzysta ze zwolnienia z art. 113 ust. 1 ustawy o VAT (zwolnienie podmiotowe do wysokości 200.000 zł), albo w ramach art. 176 KSH wykonuje przykładowo usługi w zakresie doradztwa (które są opodatkowane podatkiem vat już od pierwszej złotówki), wynagrodzenie otrzymane za świadczenia z art. 176 KSH powinien dokumentować fakturą VAT (z właściwą stawką podatku).

Oczywiście na zasadach ogólnych Spółka ma prawo do odliczenia podatku naliczonego z tytułu faktury otrzymanej od wspólnika. W większości przypadków VAT pozostanie zatem dla stron neutralny. Jednakże po pierwsze należy o tym pamiętać (w tym o obowiązku płatności na rachunek z tzw. białej listy) po drugie, w niektórych sytuacjach gdy Spółka stosuje odliczenia częściowe (tj. z uwzględnieniem prewspółczynnika czy współczynnika) VAT z faktury otrzymanej od udziałowca nie będzie już dla Spółki neutralny (tj. w sytuacji w której świadczeń wykonywanych przez udziałowca Spółka nie jest w stanie przypisać jedynie do sprzedaży opodatkowanej Spółki).

Autor:
Urszula Zielińska
Doradca podatkowy
urszula.zielinska@ltca.pl

Najnowsze orzeczenia i interpretacje

➡ Zagraniczny zakład dla przedsiębiorcy.

Jedną z omawianych kwestii w opublikowanym na naszym blogu 10 listopada br. artykule odnośnie opodatkowania ukraińskiego przedsiębiorcy, było powstanie zakładu na terytorium Polski. W interpretacji indywidualnej z dnia 12 grudnia 2022 r., nr 0113-KD IPT 2-3.4011.763.2022.2.NM Dyrektor KIS potwierdził, że w przypadku, gdy ukraiński przedsiębiorca prowadzi działalność zarejestrowaną w Ukrainie, zdalnie z terytorium Polski i na rzecz ukraińskich kontrahentów, przychód w ten sposób osiągnięty będzie w całości opodatkowany w Polsce, gdyż jest on związany z zakładem na terenie Polski.

W omawianej interpretacji Wnioskodawca posiada rezydencję podatkową Ukrainy, jego działalność zarejestrowana jest w tym państwie, a pobyt w Polsce związany jest wyłącznie z działaniami wojennymi na Ukrainie. W Polsce przebywa z żoną i dwójką dzieci oraz posiada konto bankowe. Ponadto, na Ukrainie posiada mieszkanie oraz pozostałą rodzinę. Działalność jest wykonywana z mieszkania, które wynajmuje w Polsce w celach mieszkaniowych. W związku z powyższym stanem faktycznym, przedsiębiorca powziął wątpliwości, w którym państwie powinien odprowadzać podatek dochodowy. Wnioskodawca stał na stanowisku, że państwem właściwym będzie tylko i wyłącznie Ukraina.

Przede wszystkim fiskus potwierdził, że pomimo upływu 183 dni pobytu w Polsce, nie nastąpi zmiana rezydencji podatkowej oraz nie spowoduje to uznania go za osobę mającą nieograniczony obowiązek podatkowy w Polsce gdyż ściślejsze powiązania gospodarcze (np. posiadane nieruchomości, inwestycje, aktywność zawodowa i gospodarcza), czy plany życiowe małżonków będą ściśle powiązane z Ukrainą.

Natomiast z uwagi na działalność zdalną prowadzoną z terytorium Polski, zdanie Dyrektora KIS było niekorzystne dla Wnioskodawcy. Uznał, że w związku z art. 5 Konwencji między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Ukrainy, Wnioskodawca, od momentu przyjazdu, wykonuje działalność za pomocą zagranicznego zakładu. Uzyskany dochód, który może być przypisany temu zakładowi położonemu na terytorium Polski podlegać będzie opodatkowaniu tylko w Polsce. Nie ma zatem miejsca podwójne opodatkowanie.

W związku powyższym przedsiębiorca powinien, w zakresie dochodu uzyskanego za pomocą zakładu, opodatkować go w Polsce według zapisów wynikających z ustawy o PIT bądź ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym.

Autor:
Jakub Orłowski
Konsultant Podatkowy
jakub.orlowski@ltca.pl

Najnowsze orzeczenia i interpretacje

➡ Premia motywacyjna od Spółki Matki to przychód z innych źródeł.

Premia motywacyjna przyzna na podstawie Programu od Spółki Matki z siedzibą w Niemczech, osobie zatrudnionej na podstawie umowy o pracę w Polskiej Spółce będzie stanowiła przychody z innych źródeł, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 9 oraz art. 20 ust. 1 ustawy o PIT.

Z takim stanowiskiem zgodził się DKIS w interpretacji z dnia 14.12.2022 r. nr 0112-KDIL2-1.4011.711.2022.2.TR.

Stan faktyczny opisany w interpretacji dotyczył pracownika – obywatela Polski podlegającego w Polsce nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu, zatrudnionego w Polskiej Spółce, która należy do międzynarodowej Grupy, do której należy również Spółka Matka z siedzibą w Niemczech. Jednocześnie pracownik został powołany na podstawie uchwały do pełnienia funkcji członka zarządu Polskiej Spółki i z tego tytułu otrzymuje dodatkowe wynagrodzenie stanowiące przychód z działalności wykonywanej osobiście określony w art. 13 pkt 7 ustawy o PIT.

Spółka Matka utworzyła i zamierza wdrożyć program Motywacyjny, skierowany między innymi do wybranych pracowników Spółki Polskiej. Program ma na celu zwiększenie motywacji kluczowych osób zaangażowanych w ramach Grupy, mających wpływ na rozwój. Możliwość otrzymania premii pieniężnej będzie więc powiązana z uzyskaniem określonych parametrów przez Grupę.

Uczestnictwo w Programie i otrzymanie premii nie będzie wynikać z umowy o pracę ani z uchwały powołującej do pełnienia funkcji członka zarządu. Polska Spółka w żaden sposób nie będzie miała wpływu na wybór osób, które będą mogły premię otrzymać ani na jej wysokość. Wszelkie roszczenia z tytułu tej premii nie będą również kierowane do Polskiej Spółki tylko do Spółki Niemieckiej.

Niemniej jednak, w związku z przyjętą w Grupie metodą alokacji różnego rodzaju obciążeń, kosztami premii wypłaconych na rzecz pracowników Polskiej Spółki obciążona zostanie właśnie Spółka Polska. To Spółka Polska będzie ponosiła ciężar ekonomiczny uczestnictwa polskich pracowników w Programie, jednak sama wypłata świadczenia będzie dokonywana przez Spółkę Niemiecką.

W praktyce powszechnie przyjmowany jest pogląd, zgodnie z którym o przychodzie podatkowym z innych źródeł należy mówić w każdym przypadku, kiedy u podatnika wystąpią realne korzyści majątkowe, które nie mogą zostać przyporządkowane do pozostałych nazwanych źródeł przychodów wskazanych w art. 10 ust. 1 ustawy o PIT.

Otrzymane świadczenie nie można przyporządkować do przychodów ze stosunku pracy (art. 12 ust. 1 ustawy o PIT) ani do przychodów z działalności wykonywanej osobiście (w szczególności art. 13 pkt 7 ustawy o PIT) w związku z czym przyporządkowanie świadczenia do przychodów z innych źródeł jest w tej sytuacji zasadne.

DKIS, stanowisko takie potwierdzał już w interpretacjach: z dnia 5 marca 2020 r., sygn. 0115-KDIT1.4011.118.2019.2.MT oraz z dnia 26 sierpnia 2019 r., sygn. 0112-KDIL3-3.4011.218.2019.2.MC, uznając, że świadczenie otrzymane w ramach planu motywacyjnego od podmiotu trzeciego nie powinno zostać zakwalifikowane jako przychód ze stosunku pracy, o którym mowa w art. 12 ust. 1 ustawy o PIT, tylko jako przychody z innych źródeł, o których mowa w art. 20 ust. 1 ustawy o PIT.

Stanowisko DIKS w tym temacie wydaje się być słuszne, Spółka Polska nie ma bezpośredniego wpływu na przychód osiągany z tytułu uczestnictwa w Programie, nie jest Stroną umowy, nie stworzyła i nie wdrożyła tego Programu, nie będzie też dokonywała wypłat tego świadczenia. Jedyną sporną kwestią może wydawać się kwestia ponoszenia ciężaru ekonomicznego tej wypłaty w związku z alokacją kosztów w Grupie.

Podatnik otrzymane świadczenie powinien zakwalifikować jako przychody z innych źródeł i będą one podlegały opodatkowaniu na zasadach ogólnych, przy zastosowaniu skali podatkowej zgodnie z art. 27 ust. 1 ustawy o PIT, przy czym podatnik uzyskujący przychód będzie zobowiązany do samodzielnego obliczenia oraz odprowadzenia do właściwego urzędu skarbowego PIT od tej płatności.

Interpretacja DKIS z dnia 14.12.2022 r. nr 0112-KDIL2-1.4011.711.2022.2.TR

Autor:
Monika Wnęk
Doradca Podatkowy
monika.wnek@ltca.pl

Najnowsze orzeczenia i interpretacje

➡ Działalność w zakresie obrotu kryptowalutami a składka zdrowotna.

Czy od działalności gospodarczej prowadzonej w zakresie obrotu kryptowalutami należy zapłacić składkę zdrowotną?

Dla osoby prowadzącej działalność gospodarczą podstawę do naliczenia składki zdrowotnej stanowi dochód z działalności gospodarczej, która opłaca podatek dochodowy od osób fizycznych na zasadach określonych w art. 27, art. 30c i art. 30ca ustawy o PIT, stanowi dochód z działalności gospodarczej. Przy ustalaniu tego dochodu brany jest pod uwagę przychód z działalności gospodarczej w rozumieniu PIT.

Od 01 stycznia 2019 r., przychody z obrotu kryptowalutami zaliczane są do źródła kapitałów pieniężnych. Zostały one wymienione w art. 17 ust. 1 pkt 11 ustawy o PIT. Co istotne w odniesieniu do przychodów z obrotu kryptowalutami art. 17 ust. 1g ustawy o PIT wprost przesądza, że nawet jeżeli jest on dokonywany w ramach prowadzonej przez podatnika jednoosobowej działalności gospodarczej, to przychód z tego tytułu zaliczany jest do źródła kapitałów pieniężnych a w konsekwencji stosuje się do niego szczególne zasady właściwe dla opodatkowania handlu kryptowalutami. Ustawa o PIT przewiduje w tym zakresie tylko cztery wyjątki. Działalnością gospodarczą będzie działalność w zakresie:

- wymiany pomiędzy walutami wirtualnymi i środkami płatniczymi,
- wymiany pomiędzy walutami wirtualnymi,
- pośrednictwa w wymianie, o której mowa w lit. a lub b,
- prowadzenia rachunków, o których mowa w ust. 2 pkt 17 lit. e.

Dodatkowo art. 30b ust. 5b ustawy o PIT stanowi, że „dochodów z odpłatnego zbycia walut wirtualnych nie łączy się z dochodami opodatkowanymi na zasadach określonych w ust. 1 oraz w art. 27 lub art. 30c”. W konsekwencji od dochodów uzyskanych z odpłatnego zbycia walut wirtualnych podatek dochodowy zawsze będzie wynosił 19% uzyskanego dochodu (art. 30b ust. 1a ustawy o PIT). Tym samym od 01 stycznia 2019 r. nie może budzić wątpliwości, że poza wskazanymi powyżej wyjątkami, przychody z obrotu kryptowalutami zaliczane są do źródła kapitałów pieniężnych.

Konkludując na gruncie PIT dochód z handlu kryptowalutami uznawany jest za przychód z kapitałów pieniężnych a nie za przychód z działalności gospodarczej. W konsekwencji brak jest podstaw aby dochód z odpłatnego zbycia kryptowalut, brać pod uwagę przy ustalaniu podstawy wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą.

Jak wskazano powyżej przychody z odpłatnego zbycia waluty wirtualnej są przychodami z kapitałów pieniężnych również w przypadku przychodów uzyskanych w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, z wskazanymi powyżej wyjątkami. Tym samym dochód z odpłatnego zbycia kryptowalut, który na gruncie PIT jest traktowany jako przychód z kapitałów pieniężnych, nie powinien być uwzględniany przy ustalaniu podstawy wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą.

Autor:
Agnieszka Fijałkowska-Wocial
Doradca podatkowy
agnieszka.fijalkowska-wocial@ltca.pl

Najnowsze orzeczenia i interpretacje

➡ Nowa wysokość maksymalnego odliczenia składki zdrowotnej w 2023 roku.

Podatnicy rozliczający podatek liniowy mogą odliczyć składki na ubezpieczenie zdrowotne poprzez zaliczenie ich do kosztów uzyskania przychodu – zgodnie z art. 23 ust. 1 pkt 58 ustawy o PIT lub poprzez pomniejszenie podstawy opodatkowania – na podstawie art. 30c ust. 2 pkt 2 ustawy o PIT.

W 2022 roku maksymalna wysokość odliczenia wynosiła 8 700 zł. Jednak na mocy art. 30c ust. 2b ustawy o PIT kwota ta podlega corocznej aktualizacji, a jej wysokość poprzez obwieszczenie ogłasza Minister Finansów na podstawie art. 30c ust. 2c ustawy o PIT.

Minister Finansów obwieszczeniem z dnia 12 grudnia 2022 r. w sprawie wysokości kwoty składki na ubezpieczenie zdrowotne zaliczanej do kosztów uzyskania przychodów lub odliczanej od dochodu, w roku 2023 (M.P. z 2022 r. poz. 1238) ustalił wspomnianą kwotę na 10 200 zł.

Odliczenie przy innych formach opodatkowania

Wzrośnie też wysokość maksymalnego odliczenia dla ryczałtu ewidencjonowanego oraz dla karty podatkowej – wprawdzie przy tych formach wysokość odliczenia jest zryczałtowana, jednak wzrost wysokości składek na ubezpieczenie zdrowotne w nowym roku będzie miał wpływ na wysokość maksymalnego odliczenia.

W przypadku podatników rozliczających ryczałt od przychodów ewidencjonowanych odliczenie nie może przekroczyć 50% zapłaconych składek zdrowotnych – odliczenie stosowane jest jako pomniejszenie przychodu.

Natomiast w przypadku podatników rozliczających się kartą podatkową odliczenie nie może przekroczyć 19% zapłaconej składki zdrowotnej – odliczenie stosowane jest jako pomniejszenie podatku.

W przypadku podatników rozliczających podatek dochodowy na zasadach ogólnych nadal nie będzie możliwości odliczenia składek zdrowotnych w żaden sposób.

Autor:
Adam Giedrojc
Konsultant Podatkowy
adam.giedrojc@ltca.pl

Co w prawie piszczy?

Dyrektywa o sprawozdawczości przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju.

W zeszły piątek w Dzienniku Urzędowym UE została opublikowana dyrektywa ws. sprawozdawczości przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju (tzw. CSRD). Zgodnie z nią wszystkie duże jednostki oraz małe i średnie spółki giełdowe będą przedstawiać w swoim sprawozdaniu z działalności informacje na temat: kwestii środowiskowych, społecznych i praw człowieka oraz ładu korporacyjnego.

Informacje te będą raportowane według wspólnych europejskich standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju (tzw. ESRS).

Źródło: gov.pl

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dostępem do każdej faktury ustrukturyzowanej.

Wszystko za sprawą projektu nowelizacji ustawy o VAT, który ma wprowadzić obowiązkowe

e-fakturowanie. Zgodnie z założeniami od 1 stycznia 2024 r. prezes UOKiK otrzyma dostęp do każdej faktury ustrukturyzowanej w celu m.in. walki z zatorami płatniczymi.

Przypomnijmy, że zgodnie z założeniami obowiązkowe e-fakturowanie będzie obowiązywało w Polsce od 1 stycznia 2024 r.

Źródło: podatkigazetaprawna.pl

Ulga rehabilitacyjna z jednym limitem.

Sprawa dotyczyła podatniczki, która posiada orzeczenie o niepełnosprawności, podobne orzeczenie posiada jej córka. Chciała się upewnić, czy w ramach ulgi rehabilitacyjnej przysługuje jej podwójny limit odliczenia wydatków na samochód – sama uważała, że tak.

Jej zdania nie potwierdził Dyrektor KIS, który stwierdził, że podatniczka jako osoba niepełnosprawna, mająca na utrzymaniu dziecko niepełnosprawne, może odliczyć wydatki z tytułu używania samochodu osobowego będącego współwłasnością - do kwoty 2.280 zł. Co istotne, przysługuje jej jeden limit z tytułu odliczenia wydatków związanych z używaniem samochodu osobowego, nawet jeżeli ma na utrzymaniu inną osobę niepełnosprawną i sama jest osobą niepełnosprawną.

Dyrektor KIS w Interpretacji indywidualnej z 2 grudnia 2022 r., sygn. 0115-KDWT.4011.947.2022.1.BK

Do ZUS zgłoszono około 1,3 mln umów o dzieło.

W pierwszych trzech kwartałach 2022 roku zgłoszono do ZUS o 6,5% więcej umów o dzieło niż w podobnym okresie poprzedniego roku. Najwięcej osób wykonujących takie umowy pracowało w sekcji „działalność profesjonalna, naukowa i techniczna”.

Przypomnijmy, że przepisy Tarczy Antykryzysowej od 1 stycznia 2021 roku wprowadziły obowiązek informowania ZUS o umowach o dzieło. Zobowiązani przekazują informację na formularzu RUD.

Źródło: zus.pl

Autor:

Tomasz Kraśniewski
Konsultant Podatkowy
tomasz.krasniewski@ltca.pl

LTCA

ADWOKACI I DORADCY PODATKOWI

Zapraszamy do kontaktu

Marcin Zarzycki

Adwokat, Doradca podatkowy
tel.: 504 147 871
e-mail: marcin.zarzycki@ltca.pl

Urszula Zielińska

Doradca podatkowy
tel.: 790 366 460
e-mail: urszula.zielinska@ltca.pl

Tomasz Krasniewski

Konsultant Podatkowy
e-mail: tomasz.krasniewski@ltca.pl

LTCA Zarzycki Niebudek Kubicz sp.k.
ul. Miodowa 1, 00 - 080 Warszawa
e: biuro@ltca.pl
t: 795-000-007

www.ltca.pl
www.akademialtca.pl